

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοσόν μετρούμεν χρόνον
εις τήν γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κι' ενηκιάσα πέντε,
τά μουτούμ κι' εν κουνιένται.

Τών ὄρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ὄκ τῶ φράγκα εἶναι μ' ὄνο.
Γιά τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ' ἐκ φράγκα καί' ἄστ' ὀ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντός εὐμούσου τσελεπιά
ὅτι πωλοῦμεν σώματα Ἑρωπούς ἀνελλιπῆ
μέ τὴν ἀνάλογον τιμὴν κι' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δέν θά πληρών δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Δώδεκα τοῦ Φεβάρη,
τὸ τουμπελέκι βραει.

Ἐβδομήντα κι' ἔνιά κι' ὀκτακόσα
και πηδ' ὄστ' χορὸ κάθε γκιάσα.

**Φασουλῆς και Περικλήτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

και νὰ μὴν ἔχης πὸν νὰ πᾶς,
παρ' ἄστ' οὐτὸ Ζαχαράτου.

Φ.— Πῶς τὸν καιρὸ μας ἀδικα, βρε Περικλή, τὸν χάνουμε ;
καμμία διαδήλωσι δέν ἔρχεται νὰ κάνουμε ;
Ἄμμ' εἶναι τούτῃς ἐκλογαῖς ; δέν σουρχειται νὰ σκάσης ;
δέν βλέπεις πῶς ἐχάλασε και τὸν Ρωμικὸν ἢ τίλαους ;

Τεῖνα κι' αὐτὸ τὸ ἔαρνικό... Ρωμιοί μου σὲ καλό σας...
νᾶν' ἐκλογαῖς και νὰ μιλῆς γιά ξάπλωσι τῆς γλώσσας.
Νᾶν' ἐκλογαῖς' σῆης εἰκοσι, βρε Περικλήτο τέρας,
κι' οἱ μαλιαροὶ νὰ γίνονται τὸ θέμα τῆς ἡμέρας.

Π.— Μὲ τούτῃ τὴν κατάστασι κανένας ἀπελιτίεται...
νᾶν' ἐκλογαῖς' σῆης εἰκοσι τοῦ τρέγοντος Φεβάρη
και κανενὸς τὸ φρόνημα νὰ μὴν ἀναρροῦνται...
κίλαε το τὸ Ρωμικὸ, ποῦ τόσοσ διεφθάρη.

Νᾶν' ἐκλογαῖς' σῆης εἰκοσι, και μὲ Μακεδονίτικα
και ντόμνα νὰ πηλαῖξῃ,
και τοῦ κὸρ Γιάννη νὰ λαλῆς
τὰ νέα κοραίνουσα.

Φ.— Νᾶν' ἐκλογαῖς' σῆης εἰκοσι και νὰ μὴν ὄρῃς, γραῖτη,
κι' ὄπορηφίον ἀνοικίτὸ νὰ μὴν εὐδοκίης σπῆμι.
Νᾶν' ἐκλογαῖς' σῆης εἰκοσι και νὰ μὴν ὄρῃς σὸν βλάκα,
κι' ὄπορηφίον νὰ μὴν πῆς τοιγάρο τῆς ἀμάκας.

Π.—
' Ἀδελφοῦλή μου, θὰ σκάσω
μὲ τὴν τῶσι ψυχραμία...
θέλω κᾶπου νὰ ξεοπίσω,
θέλω λίγη τρευμυλα.

Νᾶν' ἐκλογαῖς, βρε μασκαρᾶ,
και οὐ νὰ μὴν κορώνης,
κι' ὄπορηφίτου φουκαρᾶ
χαλλὶ νὰ μὴν λερώνης.

Κεφαλάκι μαλιαρᾶ,
μ' ἔχασ' ἐκλογῶν λαχῶρα,
λίγο ζήτω λαχαρᾶ,
λίγο σφόνεγμα κι' ἀντάρα.

Νᾶν' ἐκλογῶν παραμοναῖς,
κι' ὄ κόσμος χαμπαράκι,
κι' ὄυτε ν' ἀκούονται φωναῖς
και λόγοι Θεοδώρη.

Ἐκλογῶν ἡμέρας νᾶνα
καί' ὄστ' βρόντο νὰ περᾶνε
και νὰ βλέπω τὸν καθένα
μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα

Νᾶν' ἐκλογαῖς χωρὶς κανεὶς νὰ γῆνη νὰ νερά του,
και νὰ μὴν βλέπης ἀστραπάς,

Ἐκλογῶν ἡμέρας νᾶνα
καί' ὄστ' βρόντο νὰ περᾶνε

μόνο με σαχλοχορούς,
κ' ἐγώ, φίλε στραβοκόνη,
νὰ μιλῶ γιὰ μαλλιαρούς
καὶ τὸν Φράγκο τὸν κῆρ Γιάννη ;

Φ. — Τοὺς κοιμισμένους τοὺς Ρωμηούς ἔλα νὰ τοὺς ξυπνή-
καὶ νὰ τοὺς γαλβανίσωμε. [σοιμε

Σπίξε, καὶ μύμε Περικλιή, σ'τὸ χέρι μὰ παντιέρα,
κ' ἔλα μαζί μου παγαγιὰ
νὰ πάρῃς κάθε γειουγιὰ,
καὶ δόνησ καὶ τάραξ τὸν ἥσυχον αἰθέρα.

Π. — Εἰς τὸ πόδι, Ρωμηοσύνη...
'στοὺς Ρωμηούς ἢ ψυχραιμία
δὲν καλεῖται σωφροσύνη,
μόνον ἀφιλοτιμία.

Ζήτω μας λοιπὸν, κ' ἄς γίνη διαδήλωσις μεγάλη,
ποῦ τὸν σβέγκο του καθένος μὲ φωναῖς νὰ ξαναβγάλη.

Κόρδοнос, Ἐληρά, σανίδι,
πᾶμε, ρέ, σ'τὸν Κορδοσιδή,
πᾶμε, ρέ, καὶ σ'τὸν Δεβίδη,
καὶ σ'τοὺς δέκα καὶ τὸν ἕνα
μὲ λαρόγγα ξεσηκωμένα.

Σηκωθῆτε μ' ἕνα μένος πῶς πρὶν πολεμικό...
σηκωθῆτε... δὲν ἀκούτε ; ... πᾶμε καὶ σ'τὸν λαϊκό.

Μάρς μὲ κάθε χασομέρη
καὶ σηκώστε τὴν παντιέρα...
πᾶμε καὶ σ'τὸν Καλλησπέρη
νὰ τοῦ ποῦμε καλοσπέρα.

Διαδήλωσις θὰ γίνη καὶ κανεὶς δὲν πέρνει κάρβο ;
σηκωθῆτε... δὲν ἀκούτε ; ... ζήτω, γροῦχα, φύλα, μπρῆβο.

Γιὰ Ρωμηούς δὲν σὰς γνωρίζω...
σηκωθῆτε, γηγετεῖς,
δμως ἄδικα γκαρίζω
καὶ δὲν ἔρχεται κανεὶς.

Φ. — Μάρς, κοιμισμένα πλήθη,
κοιμώματ' πάγου, λίθου,
ναυροὶ μὲ χαῦνον βλέμμα,
βάτραχοι δίχως αἶμα.

Καὶ σὰς τοὺς ψηφοφόρους ἀρησφόλου γένους
σὰς πότισαν χαοίς,
καὶ τοὺς πολιτισμένους
μοῦ κἀνετε καὶ σεῖς.

Φωτὰ καθεὶς ἄς πάρῃ,
κανεὶς ἄς μὴν ἀρῃ...
δὲν πῆρατε χαμπάρι
πὼς ἔχομ' ἔκλογή ;

Μ' αὐτὴν τὴν σάχλα, βρὲ παιδιὰ, σαλευεὶ κάθε νοῦς,
ἐμπρός σ'τὴν διαδήλωσι μ' ἕμὲ τὸν Φασουλιή...
τοὺς Ἄγγλους μὴ μᾶς ναντεῖν, μήτε τοὺς Γερμανούς,
κ' ἢ τὴν ψυχραιμία σὰς ναῖται προκαλεῖ.

Ἀπὸ δὲν πρέπειον παντελῶς εἰς τὸν Ρωμηῶν τὴν γῆν,
μήτε σὰς παραδόσεις των καὶ τὴν καταγωγή.

Λοιπὸν ἀπεφασίσατε τρώνι νὰ μὴ δρόρατε
κ' ἔτσι νὰ τὴν περάσατε ;

Λοιπὸν, παιδιὰ, τῆς ἔκλογαῖς
ἔτσι θὰ τῆς ἀρῆσωμε,
καὶ δίχως ζήτη καὶ σπαγαῖς
'στὰ κοίτ'ρα θὰ ψηφίσωμε ;

Σῆμα, κοιμισμένη φάρα,
σὲ θερμοπαρακαλό...
ἔκλογαῖς χωρὶς ἀντάρα
δὲν θὰ βγοῦνε οὐ καλό.

Σηκωθῆτε, σηκωθῆτε... νὰ ρουκέταις σ'τὸν ἄερα...
Κόρδοнос, Ἐληρά, Δεβίδης... γεὰ σας, ἔκλογεῖς τροπαῖοι...
μὴ θαρρῆτε πὼς Ἐδρόπη θὰ τὸ κάρωμ' ἔδω πέρα ;
μωρὲ μωτέρα, ποῦ γυρεῦνον νὰ περάσουν Ἐδρωπαῖοι...
Μὲς σ'τοὺς δρόμους ἕως τώρα πὼς δὲν ἐρανῆκατε ;
καὶ σ'τῆς ἔκλογαῖς ἀκόμη μαλλιαροὶ γινηκατε.

Θὰ γίνη διαδήλωσις καὶ πρώτοι προχωρεῖτε...
Κορδόναρος, Δεβίδαρος... μὴν ἀδιαφορῆτε.
Σὰς ἔξορχίζω σ'τὰς σινὰς ἐκεῖνας τὸν προγόνων
θερμάγετε τὸν κἀλλιστον τὸν ἐπὶ γῆς ἀγόνων.

"Οταν κ' αὐτοὺς νερόβραστος κ' ἀθύροβος περῆ
χωρὶς διαδήλωσεων νὰ μᾶς κινῶν οἰσμοί,
τότε θὰ καταλάβετε καὶ σεῖς ἀληθινὰ
πὼς διατρέχον κίνδυνον τοῦ κράτους οἱ θεσμοί.

Φτοῦ ἰνὰ χαθῆτε, ξάνα... δὲν σὰς ἀναγνωρίζω...
κορδόν, διαδήλωσις, νὰ γίνη πάλι τίλα...
δμως δὲν ἔρχεται κανεὶς... ἐγὼ παραγκαρίζω,
κ' αὐτοὶ χαζέουον σὰν χαζοὶ μὲ τὴν παλγοκαμῆλα.
'Ἐλάτε πρὸς διάδοσιν ἀγῶνος πανοσίου,
μὰ σεῖς διασκεδάετε μὲ τὸν Θεοδοσίου.

"Αν σ'τὰ κορυὰ ψηφίσωμε πικρὰ θὰ μετανοήσωμε...
μᾶς ἦλθε κ' ὁ Καρνάβαλος σ'τὸν ἔκλογῶν τὸ χάλια,
καὶ μὲ τὴν σύμπαισιν αὐτὴν θαρρῶ πὼς δὲν θὰ νοιώσωμε
μήτ' ἔκλογαῖς Ρωμαικαῖς καὶ μήτε καρναβάλα.

Συλλογισθῆτε πὼς ἐχθρῶν θὰ ξαναρᾶμε μπάτσους,
μὰ σεῖς διασκεδάετε μὲ τοὺς βρωμοπαλιρῆταους.
Σὰν δὲν ἀκούετε λοιπὸν κ' ἔκλεινον τοὺς προγόνους
ἄς γίνη διαδήλωσις μ' ἑμᾶς τοὺς δύο μόνους,
μ' ἑμένα καὶ τὸν Περικλιή... βαρεῖτε τὸ πκαὸλι,
κ' ἔμεις οἱ δύο μόνου μας ἄς πᾶμε σ'τὸν παππούλη.

Φ. — Ὁ Κορδόν,
'σὸ μπαλόνι
πρόβαλε νὰ ξαναἰδῆς
τοὺς δύο λίλους
παπαγάλους
καὶ τοὺ πρώτους ἀναειδῖς.

Π. — Ὁ Κορδόνα,
'σὸν ἀγῶνα
δῶσε πνεῦμα καὶ ψυχῆ.

Τοῦ Πεσματιζόγλου βάζω τὴν εἰκόνα,
κι ἄσπρο, μωρὲ παιδιά, νὰ πᾶν γόνα.

Τι καθρόνη
σ' ἄλλα χρόνια,
ποῦ δὲν ἦσ' οὐτ' ἐν, Ἀρχή.

Μὲς σ' αἴθε τόσας κρυάδες ἀναίρω;
μὰς ἐκρύψωε τώρα κι' ὁ γέρος,
καὶ πηγαίνει σκυφτός
καὶ δὲν βγαίνει κι' αὐτός
νὰ μιλῆσ' ὅταν πρὶν λατρευτός.

Φ. — Σεβαστέ μας,
ἄρρωστέ μας,
ἴγιο λόγο λαχταρῶ.

Δίχως λόγο
μῆτε τρώω,
μῆτε καὶ ψηφοφορῶ.

Η. — Ν' ἀναρρώσῃς,
νὰ κορώσῃς,
νὰ κτυπῆς, νὰ πολεμῆς.

Δίχως βράσι,
δίχως ὄρασι,
θ' ἀρρωστήσωμε κι' ἐμεῖς.

Φ. — Ἄν' πῆσ' ἐμφορῆν ἔτα, λαοσώστη,
μονάχ' ὅταν κοιτῶνα σου σφαλίσου,
κι' ἄρ' οὐ δὲν βγαίνεις τώρα ὅταν ἐξάσῃ
τοῦλάχιστον ἄς ἐβγῇ τὸ σκυλί σου.

Τοῦλάχιστον ἄς ἐβγῇ ἡ Ζαφειρίτσα
νὰ μὰς γαγγίσῃ ἴγιο σὺν μπαλόνι,
νὰ μὰς κουνήσῃ ἴγιο τὴν οὐράτσα,
κι' ἐμεῖς νὰ τῆς φωνάσωμε : Κορδόνι.

Π. — Μῆτε τὸ σκυλί δὲν βγαίνει... πᾶμε τὸ ἰσιπὸν σ' τοὺς δέκα...
ζήτω, βρε παιδιά, τὸ Φόλλα, τὸ Ζυγομαλά, τὸ Δέκα.
Τὸν Σκουζὲ νὰ τὸν ψηφίσῃς δίχως ἄλλο, κακομοίρη.
τὸν τρανὸ τὸν Ἀθηναῖο, τὸν χρυσὸ τὸν νοικοκύρη.
Τὸν Σκουζὲ νὰ τὸν ψηφίσῃς καὶ νὰ τῶχῃς γιὰ τμῆ σου,
ἂν καλὰ κι' ἐμείνος ὄδβῃ καὶ χωρὶς τῆς συνδρομῆ σου.
Πρῶτο ψήφο καὶ ὅταν Πάλλη κι' ἄς μὴν ἔχῃς κουμαριά.
Φ. — Ἄσπρο σ' ὄλους... λόγο θέλω... μπούμ! θὰ ῥίξω κου-
[μπαουριά.

(Βγαίνει κἄπορος καὶ τοὺς λέει πὸς ἐπιγὰν σ' τὰ χωριά.)

Π. — Πᾶμε τώρα σ' τοῦ Δεβιδῆ... Τράβα πρῶτος, Φασουλῆ...
πρέπει νὰ βῃ κι' ὁ Δεβιδῆς... ζήτω καὶ τοῦ Νικολῆ.

(Λέει κἄπορος οὐκ εἰσπύει κι' αἰνῶν σ' τὸ Γραμματικό.)

Π. — Πέε του πῶς θὰ ξαναθοῦμε... πᾶμε καὶ σ' τὸν Λαϊκό.

Φ. — Ποῦ με πᾶς ἴδω κι' ἐκεῖ;
ἔξερεις ἂν κι' οἱ λαϊκοὶ
ἴσκησαν κανένα σπῆμ;
Ἄσπρο καὶ τοῦ Φλογαῖτη.

Φ. — Βρε δαβατάς, δὲν μὰς λέτε ποῦ ἴμιον κι' οἱ λαϊκοὶ;

Π. — Πᾶμε καὶ σ' τοῦ Καλλιστέην.
Φ. — Ἄν' ἂν μοῦ λές ποῦ κατοκεῖ;

(Πάν' ρωτώντας και τὸ βρόσκουν, κ' ἄλλοι λὲν πῶς ἔχει γράψῃ,
κ' ἄλλοι στὰ χροιά πῶς λείπει.)

Π. — Ζήτη και τοῦ Καλλιπέρη... πῶς μ' ἀρέσει τὸνομά του...
Φ. — Κόμμα ποῦ κ' αὐτὸς δὲν εἶναι μὰς πῆθ το πρόγραμμα

[του...

Π. — Τρέβα' μπρός με τὴν παντιέρα... ζήτη σ' ὄλους θά φο-
κὸν τὸν Προπολιπαδάκη μὰ ψηφίσατε στὴν Νάξο, [νᾶξω...
και τοιοῦτον πατριώτην τῶν ἀξίων ἀξίων
τὸν συντήνω σὲ καθένα σαρφρονόνη Νάξιον.
Και τοῦ Βόλου τὴν Τοπάλη, κ' εἶμαι, κέραιοι, τῆς γνώμης
ν' ἀσπρωθῆ κ' ὁ Κασοβατῆς, ὁ Ζαγοριανὸς ὁ κόμης.

Φ. — Μὰ τὸν Γούναρη τῆς Πάτρας μὴν ξεγράψης πρῶτο πρῶ-
Πατρινοί, γὰρ τὸ καλὸ σας ἀσπρο εἶχε το καρόφο. [το...

Πατρινοί, τὸν Γούναρή σας, ἀληθῶς περιούτιον,
ὅς τὸν στεφανώσ' ἢ ψηφὸς φιλοδήμων πολιτῶν.
Π. — Γούναρης' στοὺς Πατρινοὺς, Γουναράκης ἔδω πέρα...
τρέβα' μπρός με τὴν παντιέρα.

Φ. — Παξινοί, τὸν Θεοδωράκη, δηλαδὴ τὸν Βελιανίτη,
βγάλτε τον ὅπως πάντα, τὸν ξυπνὸ σας συμπολιτήν.

Π. — Μόνω με τὸν Θεοδωρῆ σας κ' οἱ Παξοί σας κ' Αντιπάξοι
Λότριαις θά γενεὸν δεκάη.

Φ. — Τοῦ Σιφνίου Προβελεγγίου με τῆς φουκταῖς τὰ λευκὰ
βουλευτῆς νὰ μὰς ξεγράψῃ, κ' ὅς μὴ γράψῃ τὸν Φωκᾶ.

Π. — Ἐμπρός... Δραγονίμης, Λαϊκοί, Λεβιδάρως, Κορδόνι,
ὄμως στὴν διαδήλωσι κανέναν δὲν αιμῶνει,
κ' οὔτ' ἕνας Δημοσθένης μας ἀκοφταῖ κ' Αἰσχίνης...
εἶναι ντροπῆ σας, βρε παιδιὰ... βαβαί τῆς καταισχύνης.

* Ἐλάτε, βρε, νὰ εἴσωμε και ἄγαις τρακαροῦκαις...
ἔδω δὲν βρόσκονται Τραπεζῶφ, μῆτε μεγάλοι Λοῖκαις,
κ' ἔγω σὲ κόρφο Δουκικὸ φύλλος δὲν θέλω νᾶμαι...

Φ. — Εἰς τὸν Λεβιδῶ, Περικλῆ, κωρὸς τὰ ξαναπάμε,
κ' ἔξ' Ἀργους ἀγαλλόμενοι μὲ βεβαίουν πολλοὶ
πῶς θάχη θρό Πλατούτηδες ἢ μέλλουν Βουλή.

Π. — Ζήτη και τῶν Πλατούτηδων...

Φ. —

Π. — Πορὸς ἄλλος τώρα δέχεται ; Προχώρει... πῶς ἐστάθης ;

Φ. —

Π. — Ἐρέτε, οἷς πλανώμενοι τῶν θρόμων φουκαράδες,
πορὸς νῖος ὑποψήφιος δέχεται μασκαράδες ;

Φ. —

* Ἐλα, βρε Περικλῆ, σὲ σασατὸ και
κ' ἔμπρός σὸν Πεσματῶγλου τώρα στάσου,
και σὰν πολίτης φρόνιμος και νήφρον
ὄς του τῆς ἐκμηχρῶσης τὴν ψήφον.

Αὐτὸς, μωρὲ, δὲν λεί κολοκῦθη,
τὰ κόβει τσικουράτα, στρογγυλῆ,
γὰρ εἶναι κ' ἀρετᾶνθρῶπος ἀλήθερα
και τᾶχει τετρακόσα τὰ μαλά.

Μὴν περιμένης λόγο νὰ σοῦ βγάλῃ,
κ' οἱ σαρφρονόνητες τάσσονται μαί' του,
κ' ἢ τάξῃ τῶν ἐμπόρων ἢ μεγάλῃ,
ποῦ ἔχει τὸ μαλὸ τοῦ Τραπεζῆτου.

Θά' βγῆ με τὸν Λαγρὸ και στὰς Καλάμας,
κ' ἂν ἔβγῃ κ' ἔδω πέρα εἰ καλὰ μας !
θᾶναι και βουλευτῆς τῶν Καλαμῶν,
μὰ θᾶναι κ' ἀντιπροσωπὸς ἡμῶν.

Παρακαλῶ σε, Πιπᾶρε τοῦ κάρρου,
τὴν κἀλληρ νὰ χρυσώσης τοῦ κουμπάρου,
και δίχως νὰ ζητήσης ταγοράτο
νὰ πῆς νὰ τὸν ψηφίσης, Περικλῆτο.

Κ' ἂν θέλῃς νὰ μὴν ποῦνε τὴν κακὴ σου
σὸν Πεσματῶγλου ὄσωσε το κουκί σου,
κ' ἂν θέλω νὰ μὴν ποῦνε τὴν κακὴ μου
θὰ δώσω σὸν κουμπάρο τὸ κουκί μου.

Π. — Ἐγὼ δὲν θά ψηφίσω κ' ἔφετος κουτουροῦ.

Φ. — Ζήτη, βρε Περικλῆτο, και κάθε μαλλιαροῦ.

Π. — Ὅσῶν μαλλί τραγορο τραγῶρα μας βρωμαίει...
μὰ ζήτη και τοῦ Γάλλου,
τοῦ Χρῶτη τοῦ δασκίλου,

ποῦ με τὰ γαιδουράκια γεννήθηκε τὸν Μᾶν,
καθὼς τὸ βεβαίονε μὲς στὴ βιογραφία του
μὲ τὴν γυλοκομμένη και Γαλλικὴ σοφία του.

Φ. — Με τὴν διαδήλωσι τρέξαμε και ἴδρωσαμε,
τοὺς θεσμοὺς φυλάξαμε, θάραρα δὲν πληρώσαμε.
Τώρα πάμε σὲ πῆχτα μας, ὄς μου με θρὸ ξύλα,
σ' ἄλλη διαδήλωσι πᾶληρ κ' ἢ γκαμηλά.

Καὶ καμπόδατι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

* Ἐβγήσαν τοῦ Πολέμου τὰ Σωτικὰ ποιήματα,
γλυπτὰ καλλιτεχνήματα.

Τῆς ἐξοχῆς ἢ φ ὄναι με κάλλος περυσὸν
ἐλάμπρυνε τὸν οἶστον τοῦ μούστου τῶν Μοντῶν.

Πᾶσαν μέριμνα τοῦ βίου κ' ἔργασίαν ἄρετε
κ' ὄλοι τρέξετε στὴν Ἥβην, ποῦ δὲν περιγράφεται.

* Ἐως σὲ πρῶο δὲν κλείνει τοῦτο τὸ ζυθοπωλεῖον,
κατιστρέπτον ἀπὸ φῶτα κ' ἀπὸ τόσον μεγαλείον.

* Ὁ λαμπρὸς ὁ Γρακουμάκης θαναμαστῶς τὸ διενθῆνει...
εἰ μαγειρικῆ, εἰ μῦθρα, εἰ μετῆδες εἰν' ἐκείνοι.

* Ἄλλο κέντρον εὐθῆμιας δὲν θπάρχει σὰν κ' αὐτό,
πάντα κόσμος, πάντα γέλοια, και τουμποῦοι δυνατῶ.

Μὰ κ' ὁ χώρος ὑπογειῶν θά γενῆ πολυτελεῖς
κέντρον ἀριστοκρατίας, ποῦ ματάρα μου θά λῆς.

* Ὁ Καρνάβαλος σικωτῶν εἰς τὴν Ἥβην κατοικεῖ...
Γρακουμάκη, τρέξ' ἔδω... Γρακουμάκη, τρέξ' ἐκεῖ.

Οἱ μαλλιαροὶ τὴν Ἐπαθὸν τὰ μάλιστα δεσινῇ,
σοφία διεσπᾶσθησαν σοφῶν ἀδασπᾶστων,
και τώρα τοὺς παρέλαβαν και στὴν Ἑσπερινὴν,
κ' ἔμνοῦνται και γεραιροῦνται και ῥῶνε τῆς χρονιάς των,
ὄς ποῦ νὰ γίν' ἢ φάρα των ἰσπερινῆ θυσία
και παύση πολυχρόνιος γλωσσῶν ἀνολοασία.

